

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Pueri duo cum Iesv puero ientant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

In valle fors caballus alti graminis
 Gaudebat esu, quando præceps impetus
 Capram lupumque iecit (ita casus tulit)
 In tergum equinum; stupidus istoc ponderis,
 Et tam propinqui trepidus aspectu lupi,
 Equus in heriles ilicet ruit fores,
 Heroque prædam fortuitam destinat.
 Hinc lupus & inde capra stabant penfiles,
 Ut in macellum par solet nefrendium
 Gestare Corydon; Traditur lupus neci,
 Suoque capra redditur Caprario,
 Exanguis, algens, attonita si vnumquam fuit.
 Non inficetam forte credens fabulam,
 Fœtum Poëtæ dicet ætas postera.

Sed gesta res est; auctôr est mihi, fidem
 Cui derogare non sit infimum scelus.
 Ardet etiamnum iurgium indiremptile, &
 Lis magna, prædam dum Caprarius suam,
 Quam capra cepit; alter astruit suam,
 Quam suus in ædes intulit suas equus.
 Vbique casus, non vbique ius valet.
 Dic Arbitr, vtri deuoueres hunc lupum?

Pueri duo cum IESU puero ientant.

Ex Ant. Senen. Chronic. anno 1240.

IN Santareno Lusitaniæ solo,
 Bernardus olim Dominici è coetu fuit,
 Vir, si quis illos inter, integerrimus.
 Is puerulorum par docile, blandum, innocens,
 Iam pia docebat Capita, iam mores probos,

Et Cultiorum litterarum exordia,
 Sed & ministros esse TER SANCTAE REI
 Iussi à Magistro stare, iussi flectere,
 Oculos in aram fixi, & aures in sacra
 Responfa vigiles esse, dum Mystes facit,
 Modestiores ipsâ erant modestiâ.
 Haud vt mei subinde discipuli solent,
 Qui, si vel atomus medius Aedem peruolet,
 Si musca pulset sibilo templi fores,
 Huc animum & oculum & ora vertunt ilicò.
 Sacris peractis, à Magistro fas erat,
 Famem vt leuarent, in propinquum tendere
 Pueris facellum cum canistro, quod sua
 Vtrique mater, manè primo, farserat
 Pomo, vel vuis, caseôve, ficubûsve,
 Et pane dulciario: nec defuit
 His tenue villum, plurimâ dilutum aquâ
 In ventriosis conditum cucurbitis.
 Ergo in sedili considerare ligneo,
 Et benè cibo, benè potui adprecariet,
 Suamque partiri alter alteri dapem:
 Et quæ premebat, vt fugaretur sitis,
 Bombos vicissim haurire de lagunculis.
 Iam sæpè id epuli struxerant eodem loci,
 Vbi ara stabat peruetus, & arâ super
 Haud indecora statua Magnæ Virginis,
 Solio sedentis arduo, cuius puer
 Molli recumbens in sinu, emissitio
 Spectabat oculo ferculum ientantium.
 Hunc penitus esurire iurasses probè.
 Non esuribat? En tibi cùm paruuli
 Solitâ fruuntur corbulæ annonâ, sinum

G

Expan.

Expandit icon Mater; icon Filius
 Molliter in aram, in humum deinde labitur,
 Adit, & salute hos donat aduentoriâ;
 Olli redonant, nec rogati, protinus
 Nouo propinant aduenæ; pomum & nuces
 Et cerasa & vuas porrigunt largâ manu;
 Excipit I E S V S dona lato supparo,
 Nec refugit esitare cum pueris puer,
 Et quid lagena ferret, experiri.

Demum canistro vacuo & expunctâ fame,
 Valedicto in aram tollitur I E S V S, & hinc
 In Matris vlnas, in suam hi sese domum.

Reditur illuc postero tamen die;
 Sed & diebus posteri sequacibus,
 Assiduus epulo sponse Christus est suâ
 Delapsus arâ. Rem diu taciti premunt;
 Sic ipsa fors iubebat Innocentia.

Tandem Magistro, quæ geruntur, detegunt,
 Puerumque memorant, ore formosissimo,
 Desertâ in alto Matre, cum ientantibus
 Ientare solitum, qui nec hilum de suo
 Huc vsque tulerit. Et stupore & gaudio
 Bernardus hæret; hæc deinde illos iubet
 Verba dare puero, si rediret, Hospiti.

” Mi Domine, menses nunc fere plusculi
 ” Cùm (pace dictum sit tuâ) ad nostram frequens
 ” Conuiuia mensam ventitas, nec symbolum
 ” Exile confers vel semel: saltem è tuâ
 ” Huc infer escâ buccam; ni maueis
 ” Nos & Magistrum (quod præoptamus) tuo
 ” Felicitare prandio; istuc vt velis,
 ” Is te rogatum voluit, & nos supplices.

Verba

Verba hæc Magistri memoriæ insculpunt suæ.

Redit reductâ cum die ientatio,
Nec fuit I E S V S immemor reuertier,
Lætus alienâ victitare de quadrâ.

Abituriebat iam satur, quando puer
Manicâ prehensum affatur illis vocibus,
Quas sibi Magister pridie expediuerat.

Arripit innocentulis Puer Deus.
» Macti este (pueris inquit) innocentia,
» Quæ mihi in amore est ac honore plurimo,
» Vobis, amicum vt par rependam, spondeo,
» Cum sacra fuerit Dominici Ascensûs dies,
» Vos & Magistrum prandij volo mei
» Adesse socios. hæc Magistro reddite.

Lætitia pueris mira pectus impetit,
Vt audiere, & aduolantes ad suum,
» Magister, aiunt, ô Magister, aureus
» Puellus ille, quem videmus hospitem &
» Quotidiano conuenam ientaculo,
» Vti est rogatus, pellubenter in suum
» Inuitat ille te, ille nos triclinium,
» Mox appetente Dominici Ascensûs die.

Lethum imminere præcipit sibi & suis
Bernardus: ergo sese vt illi mox parent,
(Et seipsè morti destinatae comparans)
Edicit augur optimus, secumque ait
Grande subituros hinc breuè Palatium,
Cui laquear aurum est, murus aurum est, ipsaque
Humus adamante strata, plus Phœbo micat.
Vbi genialis mensa lauta, splendida,
Regemque Pontificemque conuiuas habet.
Pueris salibant exta sesquipedes duos,

Præ spebus amplis tam beati prandij.
 Et exilibat lingua, cum domi volunt
 Noluntque matri prodere arcanum suæ.
 Tacuere, veriti ne moras innecteret.

Tandem ergo præstituta promisso dies
 Affulsit; adsunt Pueruli, loti manus,
 Et ora loti, & veste belli candidâ:
 Mystes ad eandem ritè Bernardus sacris
 Operatur Aram: vtrimque flexi supplicem
 Missæ administri poplitem, precarios
 Orbis volutant, & subinde in Hospitem
 Gremio Parentis incubantem subrigunt
 Lenes ocellos, atque promissi monent.

Annuere bellus Pustio è Matris sinu,
 Visusque commonere vt accincti forent,
 Bernardus animo stans anhelò ad sidera,
 Vix I T E dixit, vixque M I S S A EST ^{victima,}
 Cum lenis omnes somnus abreptos humi
 Reclinat, atque hinc prandio æterno beat;
 Nam morte placidâ dissoluti, illò volant,
 Agnus vbi Mensa est, & Minister, & Dapes.

Inuideo (condonate liori meo)
 Tibi Magister & tuis id Prandium;
 Sed inuidere (parcite errori meo.)
 Ego antè vobis debui Innocentiam,
 O expetendæ sortis Innocentiam!